

Cristian Greșanu

EMIL RACOVITĂ

ȘI EXPEDIȚIA SPRE POLUL SUD

Motanul Oscar și genialii săi prieteni

Ilustrații de Alexandra Goldillo

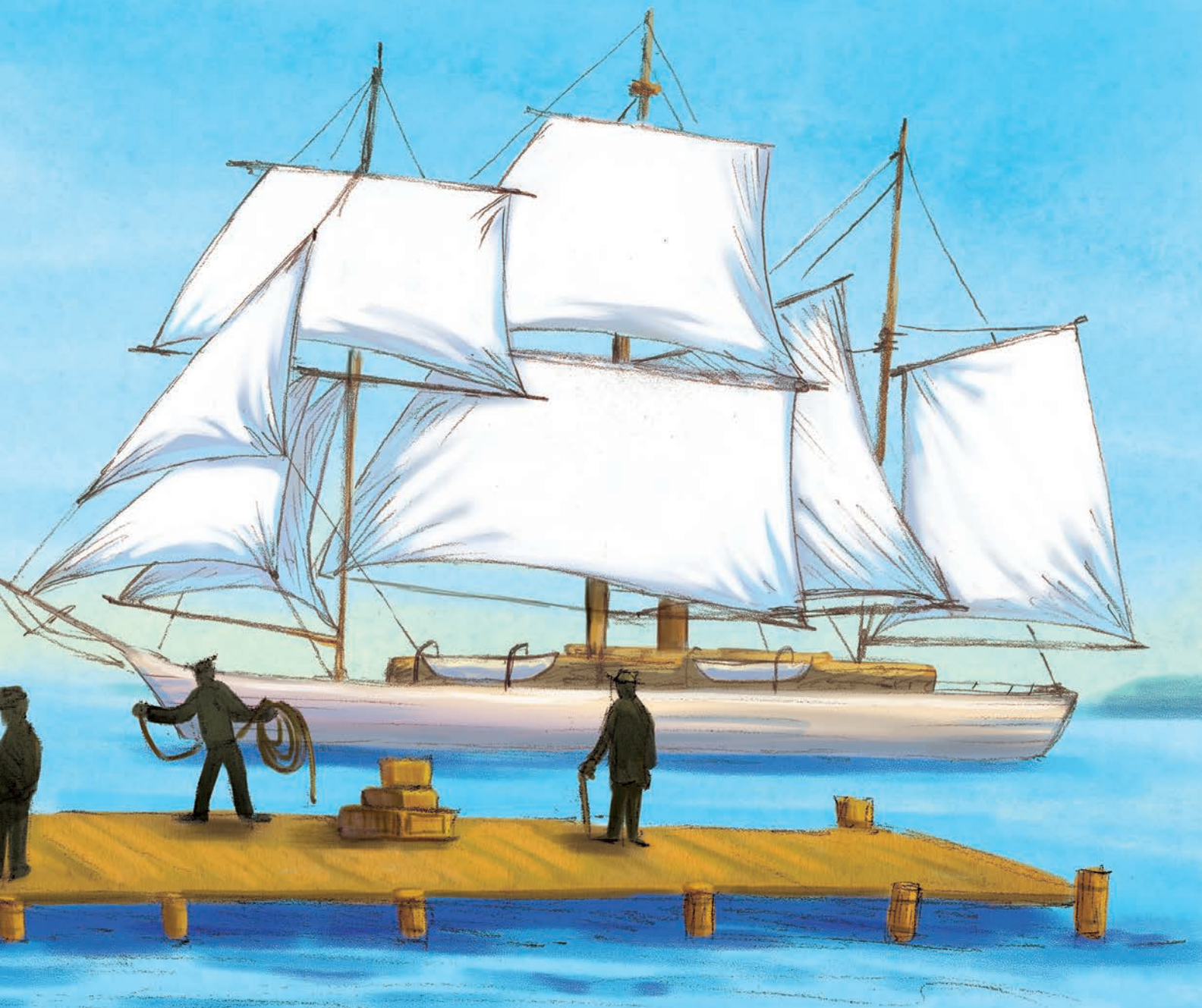
corintjunior

Suntem în anul 1897, iar celebrul explorator belgian și comandant de vas Adrien de Gerlache se pregătește să plece într-o călătorie spre Polul Sud.

— Domnule Racoviță, stimată prietene Oscar, permiteți-mi să vi-l prezint pe domnul Roald Amundsen, tânăr și temerar explorator!

— Încântat, domnilor! Sper ca această corabie să ne fie casă bună tuturor!

— Din partea mea, vă asigur că voi dormi tun! am spus.
Suntem în siguranță aici, vasul nostru se deplasează cu ajutorul
pânzelor, dar, atenție, are și un motor alimentat cu cărbuni!
— Motoarele care folosesc forța aburului pentru transport
pe uscat și pe mare, iluminatul electric, telefonul, lifturile în
clădiri și apa caldă în baie sunt toate invenții ale mașinismului!
Ce vremuri grozave trăim, prieteni! a miorlăit filosofic
motanul Nansen, o veche cunoștință.

— Emil, e așa de frig, încât mi-au degerat coada și mustățile! Mi s-a acrit de atâta pustietate, doar vânturi aprige și oceanul furios. Crezi că a meritat să pornim în expediție? l-am întrebat într-o zi.

— Dragul meu Oscar, a zis Emil și a zâmbit liniștit, pune-ți șuba pe tine și du-te în laboratorul meu! Avem multe de cercetat!

Drumul în Antarctica, fabulos și în care am avut parte de aventuri extraordinare, a durat doi ani dus-întors. Iată câteva dintre amintirile mele din jurnalul scrijelit cu ghearele pe o scândură din bucătărie:

